

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref
501

Vår ref
12/1799-

Dato
20.12.2012

Spm nr 501 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Representanten Per Roar Bredvold stiller følgende spørsmål:

”Mange bønder vurderer å gå sammen i samvirker. Kan statsråden beregne hvor mye i landbruksstøtte 5 enkeltbønder får når de har 16 kyr hver, og hvor mye får de til sammen dersom de forener kyrne i «Endelig Unisone (EU) Samvirke», samt om kravene til spredningsareal er identiske for 5 enkeltbønder sammenlignet med «EU Samvirke»?”

Regelverket for samdrifter i melkeproduksjon er gitt i forskrift av 23. desember 2011 nr. 1502 om kvoteordningen for melk. I kvoteregelverket benyttes begrepet samdrift når flere melkeprodusenter går sammen om å produsere melk gjennom ett foretak.

Det må understrekes at støttenivået ikke bare vil variere med driftsomfang (struktur), men det vil også variere med andre faktorer som hvor foretaket er lokalisert i landet, driftsopplegg og arealgrunnlag. Nedenfor følger en tabell over variasjon i tilskuddsutbetalingen for jordbruksforetak med ulikt driftsomfang i melkeproduksjonen, beregnet for melkeforetak på Østlandets flatbygder. Tilskudd til leveransene av kjøtt fra melkekyrbesetningene er tatt med i beregningene.

Budsjettstøtte totalt i kroner for melkeforetak med ulikt driftsomfang, inkl. støtte til kjøtt

Antall melkekyr	10	15	20	30	40	60	100
Østlandets flatbygder	257 700	327 900	378 600	456 200	527 400	661 900	914 800

I tilskuddssammenheng er jeg opptatt av prinsippet om at like store foretak skal få ha samme tilskuddsutbetaling, *uavhengig av hvordan virksomheten er organisert*. Jeg mener at det for eksempel ikke er grunnlag for at et *enkeltbruk* med melkevotepå 400 000 liter, skal ha vesentlig mindre tilskudd enn en like stor *samdrift* med for eksempel 3 deltakere. Den viktigste oppgaven for meg framover, vil være å arbeide videre for å bedre inntektsmulighetene i hele melkesektoren, *uavhengig av hvordan bøndene har valgt å organisere driften sin*.

I den grad det i dag er avvik fra dette prinsippet, er det samdriftene som fremdeles har bedre rammevilkår enn enkeltbruk av samme størrelse. Dette gjelder følgende ordninger:

- Arealtilskudd grovfôr er strukturdifferentiert, med høyere tilskudd for de første 250 dekarene. Samdriftsmedlemmene kan søke arealtilskudd for egne foretak, dvs. at de ikke må søke samlet for hele samdriften. De kan dermed få den høyeste arealtilskuddssatsen for mer enn 250 daa, når en ser det samlede arealet til medlemmene under ett. Enkeltdruk må søke samlet for hele bruket, og får høyeste sats bare for de første 250 dekarene.
- Samdriftsmedlemmene kan søke tilskudd til husdyr både gjennom samdriften og gjennom egne foretak, og kan dermed få tilskudd opp til maksimalbeløpet ("taket") på kr 275 000 både for samdriften og for eget foretak. Enkeltdruk må søke samlet for hele bruket, og får maksimalt kr 275 000 i tilskudd til husdyr.
- Samdriftsmedlemmene kan søke om avløsertilskudd både for samdriften og for egne foretak. Enkeltdruk kan bare søke om ett avløsertilskudd. Videre er det ikke krav til dokumentasjon på avløsning for avløsertilskuddet til samdriften, slik det er for enkeltbruk.

Når det gjelder kravet til spredeareal, så reguleres det ut fra en gitt mengde gjødsel per arealenhet. Per i dag er dette 4 dekar per gjødseldyrenhet, hvor en gjødseldyrenhet er det samme som ei ku. Kravet til spredeareal gjelder uavhengig av om det er et lite eller stort foretak, så det betyr at foretak med mange dyr må ha tilsvarende større areal enn foretak med få dyr. Arealkravet er dermed det samme samlet sett for 5 enkeltprodusenter med 16 kyr hver ($16 \times 5 \times 4 = 320$ daa), som en samdrift med 80 kyr ($80 \times 4 = 320$).

Med hilsen

Trygve Slagsvold Vedum